

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ugarske dežele za vse leta 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.
 Za oznanila plačuje se od četristopone petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvlo je v Ljubljani v Franu Koimana hiši „Gledališka stolba“. U pravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Gg. naročnike, katerim koncem leta poteče naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slovenski Narod“ pošiljamo samo onim, ki naročnino naprej plačajo.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
” pol leta	6 ” 50 ”
” četrt leta	3 ” 30 ”
” jeden mesec	1 ” 10 ”
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	16 gld. — kr.
” pol leta	8 ” — ”
” četrt leta	4 ” — ”
” jeden mesec	1 ” 40 ”

Upravištvu „Stov. Naroda“.

600 let!

Δ Dne 27. decembra 1282. leta je tedanji nemški kralj Rudolf I. Habsburški na državnem zboru v Augsburgu s privolitvijo volilnih knezov nemških svojima sinoma Albrehtu in Rudolfu podelil nekdaj babenberške dežele Avstrijsko, Štajersko, Koroško in Kranjsko, a na prošnjo deželnih stanov je 1. junija 1283. tem deželam Albrehta postavil za jedinega poglavarja, Koroško pa 1. februarja 1286. leta izročil Majnhardu II., grofu Goriškemu in Tirolskemu.

Od 27. decembra 1282 do danes, tedaj celih dolgih 600 let, je lepa Kranjska, srce in glava predrage Slovenije naše, izvzemši tisto kratko dobo, ko je bila od 1. 1308. do 1335. zastavljenata Koroškim vojvodom, in izvzemši kratki interregnum francoske okupacije od 1. 1809. do 1813. vedno tesno spojena s preslavno rodovino Habsburško. Združena z njo je vedno zvesta in udana prebila ter sočutno delila vse žalostne in vesele dogodke, kateri so v teku dolgih šestih sto let nosili srečo in nesrečo na državo Avstrijansko.

Pogumni in požrtvovalni sinovi lepe slovenske Krájine in vedno zveste Slovenije nikoli in nikjer niso omahovali, kadar je šlo za slavo in čast Habsburške Avstrijе, nego zvestoudani Habsburškim vladarjem svojim bili so poslušni vsakemu klicu, ki jih je zval v krvav boj za lastnino in gospodstvo Habsburško. V vsaki nevarnosti, preteči Avstriji in Habsburžanom, žrtvovali so Slovenci nesebično kri in življenje ter polagali na oltar avstrijanskega patriotsizma vse, kar premore zemlja slovenska.

Slovenci so ob Savi in Kolpi stoletja proti krutim Osmanom branili Avstriję; Slovenci so stoletja stali na straži proti Benečanom, lakovnim avstrijskim dežel; Slovenci so se za Habsburžane bili zoper protestantske Nemce in Švede; Slovenci so v daljni Španiji in Belgiji žrtvovali se za Habsburžane; Slovenci so za Habsburžane prelivali kri zoper

samogoltnega Prusa; Slovenci so se ob Renu in Padu za Habsburško Avstrijo borili zoper francoske jakobince; Slovenci so krotili obole Magjare in uporne Lahe, ko so iz krasne krone Habsburške hoteli potrgati najlepše bisere. Na sto in sto bojiščih je v potokih tekla naša kri za čast in last Habsburško!

A tudi Habsburžanje niso zabili vernega naroda slovenskega. Friderik III. je našim mestom podelil mnogo svoboščin ter deželi Kranjski dal svojo skofijo; Maksimirian II. je dejanski podpiral takrat osnovano slovensko slovstvo; Karl VI. je Kranjsko po velikih cestah zvezal z morjem in združil z drugimi pokrajinami slovenskimi; Marija Terezija in nje sin Josip II. sta se usmilila našega tlačenega kmeta, osnova nam prve šole, pomnožila število farnih cerkv in ustanovila mnogo dobrodelnih zavodov; Franc I. je osnoval slovenskemu jeziku prve stolice v Gradci in v Ljubljani; nadvojvoda Ivan nam je dal „Novice“ in kaj je storil za nas Fran Josip I., to vemo vši; a najlepše njegovo darilo je politična in jezikovna ravnopravnost, na podlagi katere se uže lepo razvija in se bode še lepše razvijal splošni napredok naroda slovenskega.

Zveza mej Slovenci in Habsburžani je sveta, s krovjo poškopljena in potrjena zveza. Vsi vemo, vsi čutimo, da je Habsburška Avstria naša sreča in naše rešenje. Slovenci si nikoli niso želeli, ne želé si sedaj in si ne bodo želeli drugih gospodarjev nego pravičnih Habsburžanov, pod katerimi jim je zagotovljen svoboden razvoj vseh blagih in plemenitih narodnih svojstev. Hvaležni se tedaj spominjamo danes tistega slovesnega trenutka, ki je srečo naroda našega položil v roke slavni rodovini Habsburški ter želimo iz vsega srca, da bi narod slovenski učakal še drugo šeststoletnico pod pravičnim žezlom mogočne Habsburške Avstrije.

O čipkarstvu.

—n. Kranjski deželni zbor je v zadnjem zase danji votiral 80 gld. podpore za ustanovo čipkarske šole v Žiréh. Kakor se še čitatelji spominjajo, smo se mi, ki gospodarstvene razmere v Žiréh kolikor toliko poznamo, oktobra meseca v članku „Kmetijstvo in obrtnost“ naravnost izrekli proti takej šoli. Prizadevali smo si namreč dokazati, da čipkarstvo uže sedaj škoduje kmetijstvu sploh, kakor tudi posameznim v gmotnem, zdravstvenem in ravstvenem oziru in da bode še veliko bolj škodovalo, ako se z ustanovljenjem šole še bolj razširi. Ker se pa misel o ustanovi čipkarske šole še nij popustila, hočemo to zadevo zopet s kratka omeniti in k svojim prejšnjim dokazom pristaviti še, kar piše o čipkarstvu „Oesterreichische Monatschrift für Gesellschaftswissenschaften“.

„S čipkarstvom se pečajo skoro izključljivo na Českem (v Krkonoših in v Šumavi); na Moravskem in Šlezkem pa le posamič. (Za Žire tedaj še ne vedo na Dunaji; kedar se ustanovi šola, bodo pa uže zvedeli. Op. prev.) Čipkarstvo (klekljanje) pripada z ročnim predenjem, izdelovanjem nožev in žebeljev vred k onim rokodelstvom, ki se vsled konkurenčne mašinskega dela morajo bližati svojemu

propadu. V najboljših časih je v Krkonoših se živilo ob klekljanju 50.000 do 100.000 ljudi, sedaj se jih pa peča še kacih 20.000 s tem nevhaležnim delom za v resnici gladno plačo. Klekljajo možje, žene in otroci. Otroci se uže z osmim letom — in če je sila, še prej — poprijemajo tega prsi in preste kvarečega opravila. Z deseturnim delom na dan zasluži spretan klekljar ali klekljarica na teden komaj 1 gld. 20 kr. do 1 gld. 30 kr., manj spretni pa le 50 do 60 kr. na teden, tedaj manj kot rudar v jednem dnevu. Letni dohodki so po tem takem: minimum 20 do 30 gld., maksimum 60 do 65 gld., plača za jedno uro 0.6 do 2 kr.“.

„Ta plača za težavno delo je v Avstriji najnižja, še celo tkalci so precej bolj plačani. Gmotni položaj teh 20.000 klekljarjev v Krkonoših je najsiromašnej izmej vseh delavskih branš naše domovine, usmiljenja vredna eksistencija“.

Tedaj naj bi se na Kranjskem začelo in s šolo negovalo, kar je drugod po natornej sili uže skoraj izumrlo. Zaslужek pri klekljanji, ki uže tačas nij bil prida, ko se je za šolo prosilo, se je sedaj na zimo zdatno ponižal; in kljub temu naj bi se ustanovila šola? Deželni zbor je pač prehitro ravnal.

Stanje mestnega posojila ljubljanskega.

(Ekspozé mestnega odbornika Iv. Hribarja v seji mestnega odbora dne 21. decembra t. l.).

(Dalje.)

Finančni odsek bivše večine mestnega zabora je sicer, kakor uže prej omenjeno, to izgubo tudi priznal, toda on jo je smatral za produktivno izdajo ter jo v bilancijah v mestnem posojilu navaja mej aktiv. Ne more pa biti dvombe, da posojilna zaklada od tega izdatka — ako se izguba obresti sploh tako imenovati sme — nikdar ne bode imela kacega dohodka ali sploh kake koristi, torej je z ozirom na to, da se mej aktiv v bilancijah smejo navajati le taki izdatki, ki utemeljujejo dohodke za neko vrsto let, ali ki so bili spremenjeni v vrednost druge vrste, bilo to postopanje popolnem nepravilno in naravnost proti določbam §. 31. trgovinskega zakona, ki predpisuje, da se morajo nedobitne tirjatve — in ta izguba obresti mora se vsakakor za nedobitno tirjatev smatrati — odpisati.

Vsled tega tako uravnanega uknjiževanja izkazujeta obe doslej mestnemu zboru priobčeni bilanciji izdatne prebitke in sicer ona iz leta 1880 znesek . . . . . 24944 gld. 19½ kr. ona iz leta 1881 pa . . . . . 24123 ” 47 ” Vse drugače pa izgledata računa izgube in dobička iz teh dveh let, ako se sestavita pravilno in faktičnim okoliščinam, podanim s pogodbo de dato 19. decembra 1879, odgovarjajoče.

Tedaj pa je takoj jasno, da uprava mestnega posojila ni le docilila nikakoršnega dobička, temveč celo izdatno izgubo, kar je čisto naravno, ako se pomisli, da niti vsakoletne anuitete, na katerih sloni ves amortizacijski plan, nijso mogle pokriti biti.

Izguba, ki jo ima mesto v prvem letu, je po tem pravilu sestavljenem računu 34.481 gl. 39½ kr. ona drugače leta pa 19.399 gld. 50½ kr., tedaj

vkupno v obeh letih 53.881 gld. 20 kr., in ker se je ta nedostatek pokril s tem, da se je jednaka svota odvzela posojilnej zakladi, tedaj iznaša izguba le-te poslednje 53.881 gld. 20 kr., ali z drugimi besedami: posojilna zaklada bila je koncem leta 1881 uže samo z obzirom na to, ker se jej je odvzel nedostatek anuitét, za toliko manjša.*)

Tako stope računi, ako se za pokritje anuitét porabijo tudi oni zneski, ki so se dosegli s prodajo obligacij. Toda z ozirom na to, ker je bivši finančni odsek obligacije — ut experientia docet — nakupil v ta namen, da jih o ugodnej priliki zopet proda, ter nakupi drugih vrednostnih papirjev ter se tako nehoté podal v borzno špekulacijo, ne smeli bi se bili dohodki, o prodaji obligacij pri kurzu dociljeni, porabiti za anuitéte, temveč naložiti v posebno „zaklado za premembo kurzov“, kajti kdor se poda v špekulacijo z nakupovanjem in prodajanjem vrednostnih papirjev, ta mora tudi pripravljen biti na to, da ga prej ali slej sreča utegne pustiti na cedilu. Da je ta zahteva čisto opravičena, razvidno je uže iz tega, ker mestna posojilna zaklada pri 5% nej papirnej renti, katero je bivša večina mestnega zastopa namestu prodane 6% ogerske zlate rente sklenila nakupiti za 802.000 gld., dalje pri 4% ogerske zlatej renti, katere se je nakupilo za 42.000 gld. in pri 5% ogerskej papirnej renti, katere se je nakupilo za 86.389 gld. 55 kr. po kurzu z dne 30. novembra t. l. gubi 48.355 gld. 88 kr. ali, ako se odračuni znesek 660 gld. 33 kr., ki se

*) Dati.

je tej izgubi koncem leta 1881 odpisal, vedno še 47.695 gld. 55 kr., tedaj uže dvakrat več, kakor je iznašel ves dosedanji pri prodaji obligacij dociljeni dobiček v znesku 22.213 gld. 29 kr.

K dobičku, ki se je v bilancijah za leto 1880 in 1881 izkazal pripomogla je deloma uže omenjena, mej aktiva postavljeni, izguba obresti; deloma pa okoliščina, da se vrednostni papirji niso v bilanciji izkazali z resnično (kurzno) vrednostjo, ampak z nakupnim zneskom. Tudi to je proti jasnej določbi §. 31. trgovinskega zakona, ki se glasi: „Bei der Aufnahme des Inventars und der Bilanz sind sämmtliche Vermögenssticke und Forderungen nach dem Werte anzusetzen, welcher Ihnen zur Zeit der Aufnahme beizulegen ist,“ in da se je proti temu jasnemu predpisu trgovinskega zakona ravnalo, razlagati se da le s tem, da je bivša večina mestnega zabora zavolj utrjenja svoje popularitete pri upravi posojilne zaklade vsakakor hotela izkazati dobiček.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. decembra.

Govori se, da bode državna zbornica uže 12. januvarja zopet pričela svoja posvetovanja. Dotični odseki obravnali in predložili so uže naslednja poročila: komasačjskega odseka o ukrepih gospodske zbornice glede izdanja postave, zadevajoče: a) zloženje kmetijskih zemljišč, b) očiščenje gozdov tujih nasadov ter arondiranje gozdnih zemljišč ter urejenje

skupnega užitka; poročilo železničnega odseka o vladinej predlogi glede odrastkov galiske transversalne železnice (Rzeszow-Nadbrzezie); poročilo odseka, ki je obravnaval prošnjo za ustanovitev zdravniških kamor; poročilo odseka kazenske postave glede reforme kazenskega postopanja v tiskovnih pravdah; konečno še razna poročila o peticijah. „Dzienniku Polskemu“ piše oficijozni dopisnik iz Dunaja, da namejava finančni minister Dunajewski takoj v začetku bodočega zasedanja povabiti vodje desnice k posvetovanju, kjer jim bode v odobrenje predložil uže obnjanjene davčne projekte. Še le potem pridejo ti načrti v parlamentarno obravnavo.

NJ. Veličanstvo blagovolilo je na predlog bana grofa Pejševića z Najvišjo naredbo s 13. decembra t. l. onim prebivalcem bivše Krajine, kateri imajo po sedanjih postavah gozdne pravice v državnih in občinskih gozdih in ki so bili do dneva Najvišjega manifesta z 18. julija 1881. zaradi kaznjivih dejanj proti varstvu lastnine, prizadejanih z ugrabki iz omenjenih gozdov, obsojeni, odpustiti postavne nasledke teh obsodeb in tudi kazen samo opustiti, v kolikor nij bila uže prestana, ter odrediti, da se imajo vse preiskave, ki so zaradi kaznjivih dejanj, učinjenih pred rečenim dnevom, še v obravnavi, obustaviti.

Vnanje države.

Srbška skupščina vzprejela je v zadnji sej jednoglasno poštano in telegrafno pogodbo z Bulgarijo, formulirano na podlagi Bazelskega dogovora. — Finančni minister misli skupščini v kratkem predložiti načrt zakona o kovu denarja iz nikelja. — Oficijelno razglašena adresa skupščine ima tudi podpise vseh bolnih skupščinarjev; vzlič temu njima več ko 127 podpisov. — Jurij Nežić, bivši poverjenik Srbije v avstrijsko-srbskem pogojanju glede trgovinskih razmer, jeden najodličnejših članov vladine stranke, priobčil je kratko pismo, v katerem naznanja svoj izstop iz vladine stranke, ker da se je ona svojemu programu izneverila.

Zarač bolehnosti bulgarskega kneza Aleksandra otvoril je narodno sobranje predsednik mu general Sobolev. Prestolni govor, katerega je siednji prebral, pravi mej drugim, da si je knez dovolil upotrebiti izročeno mu oblast, da ustvari narodni zastop na racionalnem in trajnem temelji. Posrečilo se mu je, pravi nadalje, doseči ta smoter, da je delovanje vladino povrzeno nepristranskemu nadzorovanju. Prestolni govor spominja se potem nadomeščenja desetine z zemljiščnim davkom ter naznanja predložitev raznih postavinih načrtov glede denarstvenega preustroja države, mej drugimi o ustanovitvi narodne banke in stavbene družbe. Nadalje oznanja prestolni govor premembo pravosodja ter poudarja, da naj bo sobranje svojo posebno pozornost obrnilo železnicam. Bulgarska uživa neprestano dobrohotno prijateljstvo svojega osvoboditelja in prijazno naklonjenost drugih vlastij, katere z zanimanjem zasledujejo napredok kneževine na poti presvetljenja. Knez se nadalje z zadovoljstvom spominja pohoda kralja Milana, ki naj bode utrdil prijateljske vezi s sosednjo kraljevinou ter izraža konečno upanje, da bodo poslanci s svojim razumom in izkuštvom pomogli državo dotirati do one stopinje blagostanja, do katere ima opravičeno zaupanje.

Povodom usmrtenja Oberdanka poskušalo je v Rimu pred avstro-ogrskem poslanstvom kakih 50 ljudij napraviti demonstracijo, pa so bili še ob pravem času po vojakih razkropljeni. Več osob so zaprli ter se bode pričela ostra preiskava. — Italijanska kamora je brez pomuje vrednih dogodkov vzprijevala vse člene postave o prisiagi poslancev in sicer z 222 glasovi proti 45, ravno tako provisorni budget za prve tri meseca prihodnjega leta in dognala trgovinsko pogodbo z Belgijo. — Sprejemavši voščila kardinalskega kolegija izjavil je nj. svetost papež, da hoče vzlič vsem nasprotovanjem proti cerkvi nadaljevati visoki svoj poklic ter zagovarjati in braniti njene pravice in interes ter je konečno pozival še kardinale, škofe in vse vernike k sodelovanju.

Dopisi.

Iz Bolca 22. decembra. [Izv. dop.] (Po Trenti nabrani glasovi.) Dandanes se pisari o vsem in vsakem, zakaj bi se ne o naši romantični Trenti, pa njenih prebivalcih, ter njihovih odnosa jih? Da čujemo! —

Trentarji so bili zelo užaljeni, ko jim je 5. novembra t. l. odhajal dotedanji vrli vikar č. g. J. Jarac, in to tem bolje, ker so se bali, da ostanejo poslej brez duhovna. A skoro jih je bil minol ta strah; takrat jim je v. č. kn. šk. popečiteljstvo takoj

Račun izgub in dobička.

Imeti.

1880	Prenesek izgube z računa anuitét	33582	93½	1880	Izguba	34481	39½
	razne remuneracije	300	—				
	odpis 2% z računa inventarja	236	04				
	razni troški	362	42				
		34481	39½				
1881	Prenesek izgube iz leta 1880	34481	39½	1881	Izguba	34481	39½
	prenesek izgube z računa anuitét	13754	47			53881	20
	2% odpis z nakupljenega inventarja	236	04				
	razni troški	209	29				
	za dispozicijskega računa izdani znesek na račun preostanka	5200	½			53881	20
		53881	20				

Dati.

Glavna bilanca.

Imeti.

1880	Računu amortizacijske zaklade za posojilo amortizacijskej zakladi	38872	95	1880	Računu loterijskega posojila	1471875	—
	računu blagajnice, za gotovino v blagajnici	20413	26		rač. 1. žrebanja za propadie a	114	—
	računu inventarja, za nakupljeni inventar in prvotne troške	11566	25		rač. 2. žrebanja ne se izplačane	24030	50
	„Wiener Bank-Gesellschaft“ za neprevzete srečke	679437	12½		rač. 3. žrebanja dobite	33040	—
	kranjska ekomptna družba za vloge po 4½%	87972	—		račun davka od srečk	3981	—
	kranjska ekomptna družba za vloge po 4%	30913	25				
	kranjska hranilnica v Ljubljani za uloge	20000	—				
	štajerska ekomptna banka v Gradci za uloge	230565	—				
	ljubljanska mestna občina, za posojilo istej	28000	—				
	ljubljanske mestne občine ubožna zaklada, za posojilo istej	5527	50				
	klavnični kapital, za denar, izdan za napravo klavnic	5322	57				
	Anglo-avstrijska banka na Dunaju za uloge	339969	20				
	račun izgube in dobička — izguba	34481	39½				
		1533040	50				
1881	Računu amortizacijske zaklade, za posojilo amortizacijskej zakladi	38222	17	1881	račun loterijskega posojila	1471875	—
	računu blagajnice, za gotovino v blagajnici	6956	82½		štajerska ekomptna banka v Gradci, za terjatev pri njej	9629	—
	račun inventarja, za nakupljeni inventar in prvotne troške	11330	21		anglo-avstrijska banka na Dunaju, za terjatev pri njej	10240	70
	„Wiener Bank-Gesellschaft“ za neprevzete srečke	323832	12½		rač. 2. žrebanja za propadle a	684	—
	kranjska ekomptna družba za uloge po 4½%	26503	10		rač. 3. žrebanja ne se izplačane	285	—
	po 4%	8369	95		rač. 4. žrebanja dobite	370	50
	kranjska hranilnica v Ljubljani za uloge	14768	—		rač. 5. žrebanja	1962	—
	mestna občina ljubljanska za posojilo po 5%	28000	—		rač. 6. žrebanja	—	—
	mestna občina ljubljanska za posojilo po 6%	6000	—				
	mestne občine ljubljanske ubožne zaklada za posojilo	5527	50				
	račun obligacij za nakupljene vrednostne papirje (po nakupnej vrednosti)	811310	—				
	conto sospeso, za obresti iz vrednostnih papirjev	14357	86				
	klavnični kapital, za v mestno klavlico investirani denar	145987	26				
	račun izgube in dobička, — izguba	53881	20				
		1495046	20				

poslalo drugega gospoda. Veselje je bilo za nje, da so bili tako brzo zopet oskrbeni. — Da so pa dobili uprav sedanjega gospoda: to je bilo menda baje tudi v veselo začudenje bivšemu Tolminskemu, banketom oslavljenemu vitezu Š—u; še celo bivšemu adjutantu dr. B. — pravijo — se je radi tega jedenkrat namuznil, češ: sedaj pa skušaj, kaj pomagajo neslana tvoja „poslana!“ (Tako „hudobni“ jeziki, kaj morem zato: jaz sem le glasove zbral.) In vrhu vsega tega je dné 12. novembra še sedanji Trentarski gospod sam v cerkvi oznanil, da je rad prišel v ta kraj. Ná, tú imaš sedaj! Včasih bi želel vsem ustreči, pa ne uslužiš nikomur; sedaj pa so — po onem govorjenji — ustregli kar štirim hnadu! Kaj pa hočete še več?

Pa da se vrnem spet k Trentarjem: njim je posebno do tega, da imajo spet lastnega duh. oskrbnika in učenika. Treba vedeti, da je pri njih revščina doma, prav težavno se prebijajo „skoz' življenja zmede;“ mnogi si morajo iskati zaslужka in preživljjenja v vnanjih krajih (po Štajarskem, Koroškem, pa tudi po Ogrskem, Bavarskem) kot rudokopi, drvarji, ogljarji itd. Zato pa je potrebno, da se doma vsaj za silo kaj izučé, da si morejo potlej pomagati dalje po svetu. Dandanes trebá pač povsod znanja; sedaj ne gre več tako „po domače.“ Tedaj pa Trentarji živo potrebujejo učenika; in ker ne dobojo svetnega, ki se je jedino tej nalogi posvetil: za to pa želijo imeti zasilnega duhovskega učitelja, da bi ta vsaj za silo kaj izučil njihove otroke. — Res, da je Trentarska šola nekaj posebnega, — vredna, da bi jo jedenkrat „ogledali;“ čul sem tudi, da se je vis. gospoda nekaj precej norčevala z duhovskimi učitelji; — kako je v novejših časih, mi nij prav znano — pa kaj to! Saj pravi slavno, čem reči: slano Tolminsko evangelje: da si izpolnil dolžnost, zadosti te plača zavest! Križice in križarje (krajcarje) in kar je takega drobiža: — to sprejmejo drugi radi! — Pa tudi sicer potrebujejo baje da Trentarji váruba in branitelja: kjer je samota, tje se volk rad primota — v Trento je bil celo medved prihlačal — in ta zverina trga in davi in morí! Zato bi blo želeti, pa bi v. č. kn. šk. popečiteljstvo sosednih nam Trentarjev tudi v prihodnje ne zanemarjalo, temveč jih redno oskrbovalo z lastnimi duhovniki: makari naj se imajo vsled tega drugi, manj potrebeni prostori hladiti. Zgodi se včasih, da tiče drugodi duhovni vkup, da so jeden drugemu na poti: Trentar pa prosi — po dvakrat po trikrat — ko sit si obljud — pa trpi pa romaj — tam od Marije — do Jožefa! — Če ne zlate, vendor so Trentarji tudi — pokriščene duše! Pravičnost — krščanska čednost!

P—er.

Domače stvari.

— (Občni zbor Čitalnice ljubljanske) bil je včeraj dopoludne ob 11. uri. Pri jako živahnej udeležbi otvoril predsednik gosp. dr. Bleiweis-Trsteniški s primernim nagovorom zborovanje, spominjajo se bivšega predsednika in očeta naroda pokojnega dra. Janeza Bleiweisa vitez Trsteniškega. Po z odobravanjem vzprijetih poročilih tajnika g. Kreča in blagajnika Kadilnika vršila se je volitev 15 odbornikov. Rezultat volitve je naslednji: dr. Bleiweis Trsteniški, dr. Zupanec, Kadilnik, Hribar, Sos, dr. Tavčar dobili so vsak po 47 glasov; dr. Papež 44, Kreč 43, dr. Štor 42, Wölfing 42, Pakič 38, Valenta 38, Noll 34, Drenik 28, Šuklje 20 glasov. — Konečno izrazi g. Drenik občne odobrene željo, naj bi se 125 letnica V. Vodnika praznovala kar možno slovesno in naj se povabijo tudi druga narodna društva k sodelovanju.

— (Jour fixu) zabavnega in literarnega kluba preteklo soboto, ki je bil dobro obiskovan, predsedoval je g. E. Kramar. Za berilo skrbel je g. Kladva, čitajoč „o zakonskih zadržkih“ z ozirom na cerkveno pravo in občni državljanški zakonik. Za tem posebno marljivo in zanimljivo sestavljenim ter pohvalno vzprijetim berilom čital je g. R. Bežek o slavnem slovanskem umetljniku Chopin-u, katero berilo priobčimo po novem letu mej feljtoni. Omeniti treba še zgodovinskega dodatka g. profesor

Šuklje-ja k berilu g. Kladve in raznih izrednih muzikalnih produkcij, ki so nam krajšale večer.

— (Pevski zbor Čitalnice) ima v četrtek zvečer ob 8. izredno pevsko vajo, h katerej se uljudno vabijo vsi gg. pevci. Zbor nastopi zopet uže na Silvestrov večer; torej je to jedna zadnjih poskušenj ter je želeti obilne udeležbe.

— (Na smrt odsodila) je danes porotna sodnija kmetskega fanta Joža Prelesnik-a iz kamniškega okraja, kateri je svojo lastno mater s sekiro po glavi udaril, jej presekal še hrbet in jo tako umoril. Obširnejše še poročamo.

— (Potres) srednje sile čutil se je v Ljubljani danes ob 12. uri in 25 minut opoludne, ki je trajal kake dve sekundi ter imel smér od juga proti severu.

— (Na Silvestrovo) 31. dec. t. l. ob 3. uri popoludne ima Šaleška Čitalnica svoj prvi redni občni zbor pri g. M. Tajaču. Dnevni red: I. Nagovor in poročilo predsednikovo. II. Razgovor o ustanovi društvene knjižnice. III. Volitev predsednika in odbornikov. IV. Razni násveti. — K obilnej udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 26. decembra. Današnji shod „Slovenskega društva“ je bil od celjskega župana Neckermana prepovedan, pa na telegrafični priviz predsednika dr. Radeja od namestnije grške telegrafičnim potem dovoljen. Dasi je mnogo prišlih gostov odšlo, ko so slišali o prepovedi, je vendar še ostalo nad 150 društvenikov. Zborovanje se je ob 4. uri pričelo. Predsedoval je gospod dr. Glančnik iz Maribora. Dr. Vošnjak je poročal o delovanju državnega zbora. Njegov govor je bil z veliko pojavoval vzprijet. Potem so še govorili dr. Sernek iz Celja, dr. Gregorec iz Maribora in Urbanec iz Ptuja. Sklenile so se resolucije za napravo slovenskih gimnazijskih paralelek v Celji, Mariboru in Ptuj, za uvedenje slovenskega učnega jezika na mariborskem učiteljišči in zarad nastavljenja popotnega učitelja slovenščine zmožnega za slovenski Stajer. S trikratnimi živio-klici na cesarja končal se je zbor, ki se je vseskozi vršil v najlepšem redu.

Dunaj 27. decembra. Časopisi brez razločka stranke praznujejo navdušeno šeststoletnico dinastije habsburške. Iz vseh pokrajini dohajo poročila o patrijotičnih svečanostih v cerkvah, šolah vseh veroizpovedanj. Na Dunaju udeležil se je cesar, cesarska obitelj slavnostne maše. Potem vozile so se slovesno deputacije čestitat cesarju. Župan deputaciji na čelu izrečil je čestitajočo adreso. Škofje dolenje- in goranje-avstrijski, na čelu nadškof Ganglbauer, predložili so svoje čestitke.

Dunaj 27. decembra. Cesar odgovoril je jako milostno na nagovor županov, rekoč: Dunaj je od cesarja Rudolfa z avstrijskimi dednimi deželami pod zaščito in skrbnostjo Njegovih prednikov z malih početkov vzrasel do sedanje važnosti in velikosti. Veseli Ga, da Mu je bilo možno z nagibom, danim mestnemu zastopu, pričeti novo dobo razcvetanja in rastočega blagostanja za Njegovo ljubljeno rojstno mesto. Pripoznava hvaležno, da so meščanje dunajski Njemu, Njegovej hiši v sreči in nesreči obvarovali najzvestejšo udanost ter jo, kadar je bilo treba, zatrili s krvjo in imetkom.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani 21. decembra.

Janez Tomažič, kmet iz Senobora pri Vipavi, zatožen je hudodelstva goljufije. Oče njegov, vinski trgovec zapustil je njemu in še dvema bratom precej tisočakov; mnogo bilo je imetka, veliko pa tudi dolgov, kajti rajni oče je v bivših dobrih časih dejal jako mnogo na upanje. Bilo je tedaj, ko je on živel, še precej vozarenja po Notranjskem in „furnani“ popili so marsikateri polič prek mero, v obči človeku navadne. Kaj bi tudi ne, saj je bil denar v tistik boljših časih zares „okrogel“.

Ker so oče Tomažičev umrli brez oporoke, tedaj so dedovali vsi trije sinovi jednak, dobili so del gotovega premoženja, vsak pa tudi del dolgov, katere je imel terjati pri raznih gostilničarjih. Pošestvo prevzel je po kmetskem dednem nasledstvu najstarejši sin France Tomažič, in ta je imel nalog izplačati dedšino bratom Janezu in Tomažu Tomažiču. Kar se tiče dedšine bilo je vse v redu, samo zapuščeni dolgor posebno pa jeden, prouzročili so muogo prepira v rodbini Tomažičev. Bil je dolg za vino, katerega so imeli nasledniki starega Tomažiča izterjati pri Karolini Fichtenau, bivši posestnici v Cirkovskej Vasi, v znesku 460 gl. starega denarja. Franc Tomažič dal je, dasiravno dolg nij bil uknjižen in je bilo dvomljivo se li dobodo novci, bratoma, katera sta vedno tarnjala za denar in sicer Jožu par volov, Janezu pa, ki je bil najsilnejši, jedno od dveh krav, katere je še imel; in ko je bila žena huda, dejal je, da je sedaj odpravljen za dolg, sedaj smo se ga znebili. A ko France Tomažič 1873 l. umre, pride Janez Tomažič k materi, in ta mu izroči pisma, tikajoča se dolga pri Karolini Fichtenau. Šel je k posestniku Andreju Marinku v Cirkovsko Vas in mu je ponujal rekoč, da je on Franc Tomažič, naj kupi dolg. Prvikrat nij bilo nič. Marinko rekel je, najpripelje koga seboj, ki bo potrdil, da je on res Franc Tomažič.

Drugikrat 28. marca 1876 l. prišel je z Kobavom.

Dal je Marinko, kateri je imel na posestvu Fichtenauove uknjiženih 1000 gld., za dolg, kakor pravi zatoženec 150 gold., od teh pa je odračunil za „veliko“ večerjo 25 gld., tako da je zatoženec dobil le 125 gld. Pismo narejeno pri sodniji v Logatu, v katerem izroča dolg, podpisal je zatoženec tudi kot France Tomažič. Porotnikom se stavita dva vprašanja. Prvo je šlo na to, je li zatoženec s tem, da si je pridejal in podpisal krivo ime ter dolg v znesku 460 gold. starega denarja z obresti prodal Marinku, zakrivil hudodelstvo goljufije. Drugo, je li svota, za katero je goljufal, presegla 300 gold. Porotniki (načelnik g. Pakič) potrdili so prvo vprašanje jednoglasno, drugo pa so jednoglasno zanikali. Vsled tega je obsojen Janez Tomažič na štiri meseca težke ječe, poostrene s postom vsakih 14 dni in povrniti ima Franc Tomažičevem otrokom svoto, za katero jih je ogoljufal.

Tajci:

25. decembra.

Pri Slovu: Dorotka iz Grada. — Gaspari iz Postojne. — Pacher iz Kranja.

Pri Mateti: Rehn z Dunaja. — Peterwandler iz Štajerja. — pl. Hirsch z Dunaja. — Furlan iz Novega Mesta — Dolinšek iz Ljubljane.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
22. decembra	ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoludne ob 9. uri zvečer	737-29 mm. 735-03 mm. 734-11 mm.	— 1-2°C + 0-6°C + 0-2°C	slaboten vzhod slaboten jugozahod brez-vetra	oblačno oblačno oblačno	0-00 mm. dežja.
23. decembra	ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoludne ob 9. uri zvečer	725-13 mm. 719-20 mm. 718-83 mm.	— 0-6°C 0-0°C — 0-6°C	brez-vetra slaboten vzhod slaboten vzhod	oblačno oblačno oblačno	20-00 mm. snega.
24. decembra	ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoludne ob 9. uri zvečer	721-89 mm. 722-50 mm. 725-19 mm.	— 2-2°C + 1-2°C — 2-0°C	brez-vetra brez-vetra slaboten vzhod	jasno jasno oblačno	0-00 mm. dežja.
25. decembra	ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoludne ob 1. uri zvečer	728-44 mm. 731-25 mm. 731-33 mm.	— 7-0°C — 4-8°C — 8-6°C	brez-vetra slaboten zahod slaboten zahod	jasno oblačno oblačno	0-00 mm.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk, v prejšnjih dneh zelo visok, se je v zadnjih dneh zopet, vendor tolkanj jednakomerno znižal, da je ostal prejšnji mal razloček meji maksimum in minimum skoraj nespremenjen. Vetrovi so ostali sicer po moči

